

Kéktúra a Balaton-felvidéken

Káptalantóti-Csobánc-Kötenger-Szentbékállla

2018.08.11.

Ismét a kéktúra egy szakaszának teljesítésére indultunk. A Balaton-felvidék egyik izgalmas, és csodálatos hegyét, a Csobáncot készültünk meghódítani.

Káptalantótól indultunk, egy hosszú utazás után. Az előző hetek hőségét, éppen a megelőző éjszaka érkező hidegfront, vihar és egész éjszaka tartó eső szakította meg. Így reménykedtünk a jó túraidőben. Bár az eső még a reggeli órákban is el-el eredt, mire megérkeztünk indulási helyünkre, már nyoma sem volt.

Első pecsétünket a buszmegállóhoz közeli Horváth Kert büfé ablakának rácsán találtuk. Innen szőlő ültetvények között értünk a hegy lábához. Egyre feljebb érve, a terep is egyre nehezebb, meredekebb lett. A csúcshoz közeledve, keskeny, köves út, és egyre mélyülő szakadék. Innen már kilátás nyílt a Balatonra, ami nagyon szép látvány volt.

Nem könnyű a terep, de legyőztük, és felérve a hegy tetejére a csobánci vár romjainál a zászlótartó rúdon találtuk a 2. pecsételő helyet.

A panoráma minden eddigi fáradtságunkat feledtette velünk. A tanúhegyek és a Balaton látványa tárult elénk. Kicsit odébb pedig Tapolca és a környező települések aprónak tűnő házai varázsoltak el bennünket.

De indulnunk kellett tovább. Lefelé kicsit könnyebb volt az út. A Kékkő tanösvényen haladtunk. Lejjebb már a zöld sáv jelzés is becsatlakozott a kékhez. Perzselt a nap, de szorgalmasan róttuk a kilométereket. Itt ismét szőlőültetvények szegélyezték utunkat. A csábításnak nem igen tudtunk ellenállni, rövid pihenőt és minőségellenőrzést tartottunk.

Szentbékállla előtt egy érdekes, természet által alkotott helyen jártunk. A „Kötenger” hatalmas természetes alkotásait csodálhattuk. A sziklaformákból mindenki fantáziája szerint láthat ki krokodilt, elefántot, kajmánt, békát, és még sok minden mást. Remek fotótéma. Nehezen, de el kellett gagnunk ezt a szép helyet is.

Egy lépcsősor vezetett még feljebb, majd egy kanyarogva kicsit lefelé. A Kálváriát elhagyva, ismét meredek földút, és a Velétei Palotárom látványát csodálhattuk. Nem messze innen a Szentbékálllai római katolikus templom, és megérkeztünk célállomásunkra.

3. pecsételő helyünket a Káli Vigadó kert helyiségében, a kerek kút oldalán találtuk. Ekkor már 18 kilométer, 520 méter szint volt mögöttünk. Megpihentünk, egy frissítő kávé, üdítő, és irány a buszmegálló.

Összeszokott 4 fős csapatunkkal jó hangulatban, elégedetten érkeztünk haza, a késő esti órákban.

Hamarosan folytatjuk.

(Apagyi Márta)

